

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office Sri Lanka under No Q/J/64/News/87

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 148

Nos. 29, 30 & 31

JAFFNA, FRIDAY, 14, 21 & 28th OCTOBER 1988

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address all undelivered issues of the Morning Star.

The Manager, "Morning Star", Vaddukoddai.

Subscription
Inland: Rs. 50/- per year
FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

Combined Schools Carol Festival

Combined Schools Carol Festival will be held on Saturday the 5th November 1988 at 9.00 a.m. at St. John's College, Jaffna (Jubilee Hall).

All are cordially invited.

ORGANISING COMMITTEE,
St. John's College,
Jaffna.

Opening of a Centre at Veemankamam Colony — Tellippalai

The Veemankamam Colony consists of about forty odd families, most of whose dwellings were destroyed by the Sri Lankan forces during their operations in the North. Even the two wells they had were broken down by tanks. Those families now live in huts. There are about 40 children between the age of 3 months and 5 years. For some time now the members of the Tellippalai Church have been visiting this colony once a week, taking

Sunday School and prayers. Now with the help of Mr. Devarajan's Jesus Loves You Centre, they have put up a small open tin roofed building, which can be used for getting together.

On Tuesday, the 18th of October 1988 at 3.30 p.m., our Bishop The Rt Rev D J Ambalavanar declared open this building with a prayer. He was given a warm reception by the colony people — men, women and children and members of the Tellippalai Church. The Rev Christo Roberts welcomed the Bishop and other guests. This was followed by a short entertainment given by the children of the colony. A Villupattu item was given by 4 youngsters of the Tellippalai Parish. Refreshments were served to all those present and each family in the colony was given a clothes parcel.

One couldn't help thanking God for the enthusiasm concern and love with which the members of the Tellippalai Parish have taken on this responsibility for the people of this colony.

Annual Presentation of Awards Jaffna College Institute of Technology and Agriculture

The Thirteenth Institute Day celebrations of the Jaffna College Institute of Technology and Agriculture was held on Friday 21st October 1988. An unusual number of students, parents, well wishers and guests had gathered in the campus when the gates opened in the morning on that day. After going round the Institute the parents and guests streamed into the "Abels' Auditorium" for refreshments at 10 a.m. and prepared for the centre — piece of the day's programme — the 'Mini-Convocation'.

The colourful procession of Academics, Chief Guests and the Committee members of the council wended its way to the Assembly Hall at half past ten. Rev. Jeyakumar on behalf of the Bishop the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, led the devotions and the Vice Chairman of the council Mr K. Gunaratnam presided and in his opening address pin pointed the progress of the Institute had made in spite of the tension and uncertainty in this part of the island — thanks to the dedicated efforts of the Acting Director. Mr. S. A. P. Thurairatnam, and his energetic staff. Then the Acting Director read his report chalking up the achievements of the Institute during the year under review and underscored the need to update and adjust the

course programmes to meet the ever changing demands and aspirations of the society they sought to serve.

Next Mr. C. Jeyaratnam, Principal of the Agricultural Institute, in his report observed how, due to unstinted support of the Trustees, Chairman and members of the Council, the Institute had emerged to the present level after a prolonged period of trial and tribulations of trouble torn times.

The Chief Guest Mr. A. P. Ranjithapalan, Deputy General Manager, Lank Cement Ltd., spoke about the relationship between the Industry and Technical Education and suggested ways and means by which the appropriate skills needed by Industries could be efficiently imparted to the students in the Technical Colleges. He also stressed that the future prosperity of our country lies in the success of the Engineering profession and Industry. Mrs. Meena Ranjithapalan presented the Diplomas and certificates. Mr. R. G. David, President of the Students' Union proposed the vote of thanks.

The day's proceedings drew to a close to the choric strains of "The Hymn for Ceylon" and the solemn Benediction pronounced by Rev. S. Jeyakumar.

S. A. Thurairatnam.

Induction of the First Woman Minister in Jaffna

St. Peter's Methodist Church in Jaffna was the venue of a simple but solemn ceremony and service on the afternoon of Sunday October 16th 1988, when Miss M. M. Ranjitharany Ratnasingham was inducted as a Minister of the Methodist Church. Miss Ratnasingham hails from Trincomalee and had her theological education at Plimatalawa Theological College and has been in St. Peter's Parish for a few months. She will be ordained at the end of a probationary period.

The service was conducted by the Rev P. Govindaraj, Minister of St. Peter's Church, assisted by the Rev. S. Kadirgamar and the Rev. A. W. Jebanesan, also of the Methodist Church. The Rev Govindaraj representing the Methodist Synod inducted the candidate. The candidate then gave her witness as to how she had been called to the Ministry and of those who had influenced and encouraged her. The Rev Govindaraj preached the sermon. He said that it was a memorable day as the first woman minister in Jaffna had been inducted. He then based his sermon on "who is a Christian?" who brings his life completely under God's rule and who is asked to forsake all, take up his cross and follow Christ in His foot steps. He then asked whether this is so with the church and all of us who call ourselves Christians. He concluded so is a minister called to bring the whole world to Christ by being a Christian who is called to be a saint, whose life is completely in Christ and who follows in Christ's foot steps.

The service was followed by a fellowship tea in the Parish Hall where Miss Ratnasingham had the opportunity to meet all those present.

Wedding

Rajamoham — Sudharshanie

Princley Rajamohan Ratnasingham, son of late Mr. and Mrs. Beatrice Ratnasingham of C. S. I. Colombo Church and Sudharshanie Vythianathan, daughter of Mr. and Mrs. Vythianathan of Moor Road Methodist Church were united in Holy Matrimony at Kollupitiya Methodist Church on Saturday the 15th October, 1988 at 4.30 p.m. Rev. S. S. Thambyrajah solemnized the marriage, while homily was preached by Rev. T. S. Premarajah.

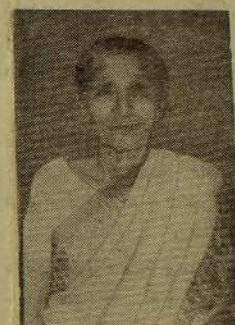
A reception followed at Hotel Sapphire, in Wellawatte.

Obituary

Mrs. S. Rajakulendran

Mrs. S. Rajakulendran wife of the late J. G. Rajakulendran, mother of Dr. F. A. Rajakulendran, Mr. A. J. G. Rajakulendran (U.K.), Pastor R. Rajakulendran, Vimala and Swendrine and mother-in-law of Lilalani, Jeyaluxmi, Dr. S. Jebanesan and Mr. S. J. C. Kadirgamar died on Sunday the 16th October. The funeral took place at her residence at Chundikuli on Wednesday 19th October at 3.30 p.m. The remains were then taken to Colombuturai cemetery for interment.

IN MEMORIAM

IN SACRED MEMORY OF
Mrs. Lilly Nesam Charles
Ariyaratnam

1st Anniversary
21st October 1988

Deep in our hearts
You will always stay
Many tender memories
Softened the grief
While in our hearts you
dwell with love.

Fondly remembered by
BALAN and CHANDRA.

210, Main Street,
Chundikuli,
Jaffna.

IN MEMORIAM

TREASURED MEMORY
OF
OUR DEAREST

Rose Vasantharane Indran

Called to Rest:
28th October 1987.

Precious are the memories
silently kept
Of our dearest VASANTHA
We shall never forget
LOVED ONES.

968 Point Pedro Road,
Nalur,
Jaffna.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

விஸ்தவ வார இதழ். [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது
நதி ஜனத்தை உயர்த்தும்: பாவம் எந்தக்குலத்துக்கும் இழிவாம்]

மலர் 148

14, 21, 28-10-1988

[இதழ் 29, 30, 31]

சீதனக் கொடுமையால்

இந்தியாவில் பெண்கள் எரிக்கப்பட்டனர்!

1. 1985 ஆண்டு ஜூன்மாதத்தில் ஆறாக்களில் டெல்லியில் 16 பெண்கள் எரிக்கப்பட்டனர்.

2. சீதனக் கொடுமையால் ஒரு பெண் தீக்குளித்து இறந்தாள் (28-8-84).

3. திருமணம் முடிந்த மறு நாளை சித்திரவதை- சீதனத்துக் காக, சென்னை-பெயர் விஜயலெட்சுமி-தாப்பனார் கண்ணீர்க்கதை- (26-2-95).

4. சீதனக் கொடுமை-டாக்டர் ஒருவரை மணந்த சிறுமி எரிக்கப்பட்டாள்-வங்கதேசத்தில் (13-2-85).

5. சீதனக் கொடுமையால்-6 பெண்கள் மாணம்-மண்

ண்ணெய் ஊற்றி இந்த 6 பேரும் எரிக்கப்பட்டனர்-புது டெல்லி (6-3-85)

6. சீதனக் கொடுமை - கல்லூரி ஆசிரியை படுகொலை (22-3-85) நென் இந்தியாவில் கொலையிலும் சேலத்திலும் இத்தகைய செய்திகள் வெளிவந்தன.

சீதனக்கொடுமையால் பெண்ணுக்கு உணவன் வீட்டில் வாழ முடியாமல் போனால், அவளுக்கு வழி யென்ன?

தாய் வீடு அவளை ஏற்பதில்லை நீ இறந்தாலும் அங்கேயே கிடந்து தான் இறக்க வேண்டும் என்று அவளுக்கு ஆலோசனை கூறப்படுகிறது. அவள் எங்கேபோவாள்?

கயிற்சையோ, கிணற்சையோ, தன் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாகக் காண்கிறாள்.

தற்கொலைக்கு உதவக்கூடிய மருந்துகளிலோ, அல்லது கருவிகளிலோ இந்த அபலைப் பெண்ணுக்கு இருக்கிற விசுவாசமும் நம்பிக்கையும், தங்கள் குடும்பத்தினரிடையோ, சமுதாயத்திடமோ, சமயத்திடமோ, இல்லாமல் போவதேன?

திருச்சபை இதைப்பற்றி ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டும்.

-(எஸ். ஆர். ஜோ).

வீழிப்புடன் இருங்கள்!

குடிவாவு குடியகல்வுத் திணைக்களத்திலும் தபாலில் அனுப்பப்படும் கடிவுச் சீட்டுகள் மாயமாக மறைகிறதாக அறிவிக்கப்படுகிறது.

யோகபுரம் பகுதியிலுள்ள ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மூன்று பேருக்கு, குடிவாவு குடியகல்வுத் திணைக்களம் "பாஸ் போர்டு" களை வழமை போல் தபாலில் அனுப்பிவைத்தது.

ஆனால் இவர்களுக்கு 'பாஸ் போர்டு' கள் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் முன்னர் அனுப்பிய பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரமும், வேறு சில ஆவணங்களும் மட்டும் 'பாஸ்போர்டு' இருக்கவேண்டிய 'என்பலப்பு' களில் இருந்தனவாம்.

இது தொடர்பாக இவர்கள் குடிவாவு குடியகல்வுத் திணைக்களத்திடம் அறிவித்த போது, அங்குள்ள அதிகாரிகள் தபால்திணைக்களத்திடம் முறையிடும்படி கூறினார்கள். தமிழ்ப்பகுதிகளில் இவ்வித சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே விழிப்புடன் இருங்கள் என ஆலோசனை கூறப்படுகிறது.

ஏழைகளின் தோழன் ஏசுபிரான்!

முற்றொடர்

'தாசேதான் கடவுள் பார' என்ற அடையே தெய்வமாகக் கட்டி ஆணைத்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களே இன்றும் ஏழ்மையைப் பற்றி அறியாமலிருக்கிறார்கள். பணமே பத்தும் செய்யும் என்ற செருக்கு அவர்களிடம் இருக்கிறது.

பணச்செல்வம் நீண்டகாலம் நிலையாதென்பதை இவர்கள் உணராதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்று எத்தனையோ பணம் படைத்தவர்கள் ஏழைகளோடு அகதிகளாக்கப்பட்டு, அகதிகளாக அகதிமுகாம் களில் அடைக்கலம் புகுவதை; அவர்களின் பணம் எல்லாம், சேர்த்து வைத்ததனால் லேசெருகுவன் திருடிச் செல்லவும் அனியாயமாகவிடுகள், பொருட்கள் அழிக்கப்பட்டதையும் காண்கின்றோம். ஏன்? அங்கு அழிவுக்கு மீறிச் சேமித்து வைத்திருந்தவைகளை இல்லாத ஏழை மக்களுக்கு பங்கிட்டுருந்திருந்தால், பயனுக் இருந்திருக்கும் கடவுளே இவர்களுக்குக் கிருபைகூர்த்திருப்பார்.

அகதிமுகாம்களிலே எத்தனையோ செல்வந்தர்கள் தங்கள் பெருமையை வெளிப்படுத்த முயற்சித்தும், அவமானப்படுகிற நிலைக்குள்ளானார்கள்.

அண்மையில் நடந்த இலங்கை இராணுவ நடவடிக்கையின்போது, பாதிப்புக்குள்ளான மக்கள் அகதிகளாக அடைக்கலம் புரூச்சிறிஸ் தல ஆலயத்திற்குச் சென்றார்கள், அங்கே அம்மக்களைப் பேட்டி காண்பதற்காக நாங்கள் ஒரு சில வாரிபர்கள் சென்றிருந்தோம்.

அங்கு வந்தவர்கள் யாவரும் மிகவும் வறியமக்களாகவும், கிராமப்புற மக்களாகவும் இருந்தார்கள் உணவு உடைகளுடன், உடுத்த உடைகளுடனும் யாவற்றையும் இழந்து வந்தார்கள், தவித்தார்கள் பசியினால் பச்சிழம் பாலார்கள் முதல் பெரியவர்கள்வரை புழுப்பு போல் தடித்தார்கள்; "ஐயா தங்கிக் கொள்ளுங்கள் தருவீர்களா" என்று அங்கிருந்த பாதிரியாரை இரந்து நின்றார்கள், பாதிரியார் அங்குகாணப்பட்ட இடங்களிலும் மாநிலங்களிலும் தங்கவைத்தார், பாவம், பாம்பாணலும் புழுவாணலும் என்ன செய்வார்கள், "சிவமே" என்று உட்கார்த்தார்கள்.

அங்கேயும் ஒரு சில வினாக்களின் பின் அங்கே, ஓர் மினிபஸ் வந்த நின்றது. அதில் ஒரு பெரிய யார், (செல்வந்தன்) நாகரிக உடை அணிந்த; வரகளைத் திரவியங்களினாலும், கருமைகளினாலும், அழகடைந்த வதனத்தைச் செம்மையாக்கிய வனிதையர்களும் வந்து இறங்கினார்கள், அவர்கள் வந்ததும் உடனே அந்த பாதிரியார் அவர்களை இடம்கத்தழுவி, கைகையாடுகை குலுக்கி, நடந்தவற்றை மிக உருக்கத்தோடு கேட்டார். அந்தப் பெரியவர், செல்வந்த விழுவதாகவும் இராணுவம் முன்னேறி வருவதாகவும் அறிந்து முக்கியமான பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு வந்தேன் என்று சொன்னார். அவருடன் அவன் 2,000 ரூபாய்க்கு வாங்கிய Poppy காய்க்குட்டியும்

கூட; உடனே பாதிரியார் இவற்றைக் கேட்டு மிகவும் மனம் இழுக்கி, நீங்கள், இனிப்போகத் தேவையில்லை, இங்கே தங்கலாம், என்றார், அப்பொழுது அங்கே நின்ற தமது சிஷியர்களை அழைத்து அவர்களுடைய பெட்டிகளைச் சுமந்துபோய் பக்கத்திலுள்ள; விடுதிச் சாலை அறையில் வைக்கும்படி கட்டளை இட்டார். அங்கே விடுதிச்சாலை மாணவர்களுடைய அறை ஒன்றில் இப்பெரியாரின் குடும்பத்திற்கு ஓர் அறையும் கொடுக்கப்பட்டன.

அங்கு உணவு கொடுக்கப்படும் போது; அகதிகள் என்ற முறையில் பாகுபாடு இல்லாமல் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற நியதியை ஒருசில வாரிப மாணவர்கள் கைக் கொண்டனர். ஆனால் அந்தப் பெரியாருக்கென்றால் "இந்த ஏழைச் சனியன்களோடு உணவு உண்பதா?" அருவருக்கிறது; என்றுவறுத்து அவர் இருந்த மாணவர் விடுதியில் அவர்களோடுகலந்து அவர்களின் உணவில் கலந்து கொள்ள, தங்களுக்கு வேறுகச்சமையல் செய்து தரமுடியுமா? என்று கேட்டார் அதற்கு ஒருசில மாணவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆனாலும் சிலர் முற்படவில்லை, ஏனெனில் இதற்குள்ளும் சில புரட்சிப்பூம்பங்கள் இருந்தனர்.

என்னசெய்வதென்றறியாமலே, இவர் ஓர் கிறிஸ்தவன் என்ற படியால் நாலடியாரின் பாட்டொன்றுதான் என் ஞாபகத்திற்கு வந்தது

செய்தி

குத்துவ நியமன ஆராதனை

மெதடிஸ்த சபையைச் சேர்ந்த அருட்செல்வி வண. ரஞ்சிதராணி இரத்தினசிக்கம் யாழ். சென். பிட்டர்ஸ் சபையில் துணைத்திருப்பணி விடையாளராக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஆராதனை, இம்மாதம் 16 ஆம் திகதி (16-10-88) சென். பிட்டர்ஸ் ஆலயத்தில் நடைபெற்றது.

அருள், திரு. கே. பி. கோவிந்தராஜ் அவர்களின் தலைமையில் ஆராதனை நடைபெற்றது. வண. ஏ. டபிள்யூ. ஜெபேசேன், வண. எஸ். கதிர்காமர் ஆகியோரும் இவ்வாராதனையில் பங்கு பற்றினர்.

குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு பெண், யாழ். மெதடிஸ்த திருச்சபைக்கு அனுப்பப்பட்டது இதுவே முதல் தடவையாகும். அருட்செல்விரஞ்சிதராணி இரத்தினசிக்கம் தமது உணரையில், குருத்துவ ஊழியத்தில் தாம் பெற்ற அனுபவங்களை விளக்கினார்.

அருள் திரு. கோவிந்தராஜ் போதகர் தமது உணரையில், இன்றைய நாட்டு நிலைமையில் ஒரு கிறிஸ்தவன் ஆற்றவேண்டிய கடமைகளைப் பற்றியும், அதற்கு வேண்டிய அறிவுரைகளையும் பதிக்ஷியையும் அளிப்பதே குருவாரின் கடமை என விளக்கினார்.

தாரகை ஒளி

உண்பதைத் தவிர வேறு இன்பமே யில்லாதவர்கள்
தாங்கள் உயிர்வாழ்வதன் காரணம் அது
ஒன்று தான் என்று கூறலாம்.

எங்கள் கருத்து

பர்மாவில் இராணுவ ஆட்சி

பர்மாவின் முன்னாள் தலைவர் ஊநூவின் ஆட்சியில், நாடு பொருளாதார வளம்பெற்ற, மக்களாட்சி நிலவும் நாடாகத் திகழ்ந்தது. ஊநூவின் ஆட்சியைக் கவிழ்த்து பதவிக்கு வந்த இராணுவ சர்வாதிகாரி நீவின், பர்மாவை வறுமையும் மனித உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட ஒரு நாடாக ஆக்கினார். கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக இவரின் ஆட்சியில், பர்மா முன்னேற்ற மடையாத நாடாகவே அமைந்தது.

மக்களுக்குக் குறைபாடுகள் இருந்தால், அவர்களது உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டால், நாட்டில் அநீதியும் அதர்மமும் தலைதூக்கினால், மக்கள், அரசுக்கு எதிராக அணி திரளுவது வரலாறு கண்ட உண்மை, அணிதிரண்ட எதிர்ப்புக்கு அரசு செவி சாய்க்காமல், தனது போக்கில் ஆட்சி புரியவும் அதிகாரத்தைச் செலுத்தவும் முனையும்போது, வன் செயல்கள் வெடிக்கின்றன. இதுதான் சமீபத்தில் பர்மாவில் நடைபெற்ற புரட்சி! இலங்கையில் நாம் கண்ட காட்சி!

இன்று பர்மிய மக்கள் விழித்துக்கொண்டு விட்டனர். தங்கள் நாடு அரசியல், பொருளாதாரத்துத் துறைகளில் வீழ்ச்சியுற்று வருவதையும், சர்வாதிகாரத்தின் இரும்புப் பிடிக்குள் தம் சுதந்திரம் நசுக்கப்படுவதையும் கண்ட பர்மிய மக்கள், மேலும் மேலும் இந்த அக்கிரமங்களைச் சகித்துக்கொண்டிருக்கமுடியாதெனச் சீறியெழுந்தனர். ஜனநாயகப் புரட்சி கொந்தளித்தது!

மக்கள் எழுச்சியை அடக்கி நசுக்கி, மீண்டும் இராணுவம் ஆட்சிபிடித்ததைத் தன்வசமாக்கிக் கொண்டது. ஜனநாயக ஆட்சிவேண்டுமெனக் கூக்குரல் எழுப்பிய மக்களை, இராணுவம் ஈவிரக்கமின்றி சுட்டுக் குவித்து வருகிறது. இராணுவத்தின் அக்கிரமத்தைத் தாங்கமுடியாமல், பலர் தம் தாய்நாட்டை விட்டு அகதிகளாக அயல் நாடுகளுக்குச் செல்கின்றனர். மக்கள் எழுச்சியை இராணுவத்தால் அடக்கிவிட முடியுமா? காலம்தான் பதில் சொல்லும் முடியாதென்பது வரலாறு கண்ட உண்மை! மிதமிஞ்சிய இராணுவப் பலப்பிரயோகம் இருக்குமானால், கிளர்ச்சிக்காரர் தலைமறைவாகப் போராடும் சாத்தியம் அங்கு உருவாகக் கூடும்.

கடந்த 26 ஆண்டுகளாக, ஜெனரல் நீவின்னின் சர்வாதிகார ஆட்சியின் காரணமாக, பர்மா உலகின் மிக ஏழை நாடுகளில் ஒன்றுகிவிட்டது. அதன் இன்றைய நிலை மிகமோசமாக உள்ளது ஆயிரத்துக்கு மேலாக அப்பாவி மக்கள் அங்கு இராணுவத்தினரால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனரெனத் தெரிகிறது.

நாட்டின் முன்னாள் சர்வாதிகாரி நீவின் மறைமுகமாக இராணுவ ஆட்சியை ஆதரித்து, மக்களை அடக்கி ஒடுக்கி, மீண்டும் நாட்டின் தலைமைப் பதவியைப் பெற முயலுவதாக அரசியல் அவதானிகள் கருதுகின்றனர். மக்கள் சிற்றத்தோடு திரண்டால், எந்த இராணுவமும் நிலைத்திருக்கமுடியாது. இதை இன்றைய இராணுவ ஆட்சியாளர் உணர்வார்களென நம்புகிறோம்.

பர்மிய மக்கள் ஜனநாயக உரிமைபெற்று, மீண்டும் சிறப்புடன் வாழும் நாள் அதிக தூரத்தில் இல்லை என்பதே எமது நம்பிக்கை. இராணுவ அதிகாரிகள் எதிர்க்கட்சிகளுள் பிளவை ஏற்படுத்தவும் கூடும், கட்சிகள் ஒன்றுசேர்ந்தால்தான் தம் நோக்கத்தை நிறைவேற்றலாம். ஜனநாயகம் என்ற போர்வையில் இன்று முன்றும் உலக நாடுகளிற் பல, சர்வாதிகார ஆட்சிக்குள் வேதனையடைந்து வருவதை நாம் காண்கிறோம். இத்தகைய ஏமாற்றம் இலங்கையில் நடைபெற இடமளிக்கப்படாததென்ற ஒரே நோக்குடன்தான் போராளிகள் தொடர்ந்து போராடி வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. பர்மாவில் கூடிய விரைவில் ஜனநாயக ஆட்சி மலருமென்பதே எமது நம்பிக்கை.

உயிர்த்தெழில்!

* உயிர்த்தெழிலும் உண்மையும்
நான் என்ற கல்வி வயத்
தெழுந்தார்வன்னல் யேசு
(யோ. 11:25) *

* மாணமே உன்வெற்றி எங்கே

எங்கே என்(ம்) அருணாசர்
ஆர்த்தெழுந்தார்.

(I கொ. 15:55)

* சாவும் இருந்துவிலும் வாழ்வு)
எனக் கண்டடியார் சாவேற்
குர் தம்சூரிசில் ஏம்ம.

(I கொ. 15:43)

கனியரசு கண்ணதாசனின்
7வது நினைவுதினம் :-

17-10-88 ஆகும்

கல்லறைக் குயிலே! என்
கவிதா வணக்கம்

— ஜே. கி. ஜெயசீன் —

கனியரசே!

நீ—
வெள்ளித் திரைகளில்
இலக்கியச் சாறை
அள்ளித் தெளித்தவர்களில்
அருமையானவன்!ஏளேனில்—
சினிமா உளது வானம்!அங்கு நீ—
சிந்திய கவிதைகளோ,
நம்—சிந்தைக்கு மதுபானம்!
நாங்கள்—
நெருப்பில் நடை பயின்ற
நேயி தமிழினம் என்பதை,நீ—
தீட்டி வைத்த
திரைப்படப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும்தீவிரத்தோடு உரைக்கின்றன!
அன்பே!"அச்சமின்றி ஆடிப்பாட
வேண்டும் விடுதலை!
அடிமை வாழும் பூமி எங்கும்
வேண்டும் விடுதலை!"என்று—
ஆவேச முரசு கொட்டிய
அரசவைக் கவிஞன்
நீ யல்லவா?நீ—
படித்தது தமிழ்!
குடித்தது மது!
பிடித்தது மது!
வடித்தது கவிதை! என
வாழ்ந்து போன
வரலாறு!"நிலத்தில் உயிர் வைத்து
உரிமை கொண்டாடும்;
எதிர்த்து எருவேரை
உரமாகப் போடும்!"என்று—
உள் தாய் நாட்டு விடுதலைப்பறி
தளராத இதயத்தோடு
தலை நிமிர்த்திப் பாடியவன் நீ!ஏளேனில்—
அந்தத் தாலாட்டு வரிகளோ,
தமிழினிள்—தலைவனை மந்திரம் என்பதை
நீ தெரிந்து வைத்திருந்தாய்!
இலக்கியம் உளக்கொருஇதய தாகம்!
உன்—அதுபவ வாழ்க்கை;
ஆதுவொரு அற்புததேசம்!
கல்லறைக்குமேலே? உனக்கு என்
கவிதா வணக்கம்.

தேய் கண்ணாடி ஓயியங்கள்

பழமைச் சிறப்பு வாய்ந்த
ஆலயங்களில் அழகூட்டும் பல
வண்ண தேய்கண்ணாடி (Stained
Glass) ஜன்னல்களைக் காணலாம்,
சூரிய ஒளி அதன் வழியே உள்ளே
புகும் போது பல வண்ண ஒளியங்கள்
கண்ணைக் கவரும். உலகத்திலேயே
மிகப் பழமையான தேய்கண்ணாடி
ஜன்னல் ஜெர்மனியில் உள்ள
ஆக்சுபர்க் பேராலயத்தில் உள்ளது
இது கி.பி. 1050 ஆம் ஆண்டு
செய்யப்பட்டது.

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் இத்தகைய
ஒளியங்கள் அறிமுகமாகின என்ற
கூறப்படுகிறது. இத்தகைய
கலை ஆரம்ப நாட்களில் பிராண்ட்
இல்லாந்து, ஜெர்மனி போன்ற
நாடுகளில் பரவியிருந்தது. 15ஆம்
16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இத்

கேளுங்கள் தரப்படும்!

வினா: தெரிந்தவ வேதாசனம்
எப்பொழுது, யாரால் என்ன
மொழியில் எழுதப்பட்டது?

விடை: கமது திருமறை
தொடர்க்கிரக ஒரே ஆளால்,
ஒரே மானாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.
அதில் 66 மாடிகள் உள்ளன.
இவற்றில் மிகப் பழைய மாடிக்
கிய ஆமோஸ் கி.மு. 750 இல்
எழுதப்பட்டது. 8ம் நூற்றாண்டில்
ஒசியா, ஏசாயா, மீசா முதலிய
மாடிகள் தோன்றின. 7ஆம்
நூற்றாண்டில் நகூர், செப்பனியா
எசேமியா, ஆவசுக், உபாசமம்,
சாமுவேல், மியாபாதிபிகள்
ஆகிய மாடிகள் தோன்றின.

அதே நூற்றாண்டில்
ஒபதியா(?) எசேக்கியேல், 2ஆம்
ஏசாயா (ஏசாயா தனின் ஒரு
பகுதி), ஆகைய சகரியா
1-8ஆம் அதிகாரம் வரை),
புலம்பல், ரூத், ஆகிய மாடிகள்
தோன்றின. கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டில்
பஞ்சாசாமங்கள் (வேதத்தின்
முதல் ஐந்து மாடிகள்),
யோசுவா, ஏசாயின் பிற்பகுதி
(51-60ஆம் அதிக.), 6ல் கியா, சங்கீதங்கள்
(1ஆம் 2ஆம் பாகங்கள்)
தோன்றின. கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டில்,
பழமொழிகள், யோபு, சங்கீதம்-3ம் பாகம்,
யோவேல், யோனா ஆகிய மாடிகள்
தோன்றின. கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டில்
நாளாகம், எஸ்ரு செகேமியா,
சகரியா (9ஆம் அதிக.)—14ஆம்
அதிக.), பிரசங்கி எஸ்ருத் முதலிய
மாடிகள் தோன்றின. கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டில்—
நானியேல், சங்கீதம் 4ஆம் 5ஆம்
பாகங்கள் தோன்றின.

பஞ்சாசாமம், யோசுவா ஆகிய
மாடிகள் முறையே கி.மு. 700ஆம்
(JE), கி.மு. 610ஆம் (D), கி.மு. 444ஆம் (P)
திருத்திப் பதிக்கப்பட்டன. இத்தாலேயே
இக் காலகட்டத்தில் இரேயியங்கள்
வெவ்வேறு வகையில் கூறப்பட்டன.
உதாரணம் ஆகி, 1:1-2:3; 2:4-25.

பழைய ஏற்பாடு முதலில் எபிரேய
மொழியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதே
மொழியிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.
கிரேக்க மொழி பெயர்ப்பு 3ஆம் நூற்றாண்டில்
(கி.மு. 185-217) ஆரம்பித்தது.
புதிய ஏற்பாடு கிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்டது.

தரையில் தனிச்சிறப்பைப் பெற்றது.
17ஆம் நூற்றாண்டில் டச்சுக்
யாராளர் 'எனாமல்' வண்ணம்
பயன்படுத்தப்பட்டது. சமீபகாலத்தில்
இக்கலைக்கு முக்கியத்துவம்
கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எருசலேமியுள்ள
பூதர் ஆலயம் (1961) கோவென்ட்ரி
பேராலயம் (1962) இவற்றில் சிறப்பான
ஒளிகள் உள்ளன. இவ்வேகலை
ஒளிக்கலை மட்டுமல்லாமல்,
அழகுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

EDITORIAL

The Political Maze

Helicopters spiralling down from their cruising altitude to control mob violence in the South, and the closing in ten educational regions on government orders, of some 115 schools (which includes, according to news reports some six prestigious government schools in the capital city) make the nation's front pages and television screens.

As the campaigns for the Presidential Elections (to be held between December 8 and December 22) kick off in the South of the Island and wall slogans become strident, the country is again a maelstrom of moves and countermoves, fear and unrest, anguish and agony.

The three issues yet garbed in controversy are, ironically, the 18-clause Indo-Lanka Pact, [a Pact which the *Daily Telegraph* of 30-7-87, with grim premonition described as "a premature peace"; the 'merger' of the North and East which successive Prime Ministers in the country had already recognised as Tamil speaking areas [Bandaranayake in his B-C Pact, Dudley Senanayake in his D-C Pact, Mrs Bandaranayake in her Constitution of 1972 and President Jayawardene in his Constitution of 1978] and the stationing in Sri Lanka of some 50,000 helmeted troops of the Indian PEACE FORCE in a land which has seen no PEACE since July 1983.

In this confused political scenario in this country, the respective candidates for the Presidential Election—the ruling United National Party's, R. Premadasa and the candidate for the eight-party Opposition Alliance, Mrs. Bandaranayake have made their appearances on public platforms in Colombo, Kandy, Matale and other places inaugurating their political campaigns, not with a bravado but with a large quotient of imponderables.

Mr. R. Premadasa in his address at the Special U. N. P. Convention on 9-10-88 in Colombo is reported to have said according to the *Veserakesary* Report of 10-10-88 that he would not abrogate the Indo-Lanka Accord but would enter into a fresh Accord with India on the basis of a compromise on important issues and not compulsion. His views on the 'merger' and the continued presence of the Indian Peace Keeping Force remain substantially the same as those he held before, only with this difference that the Presidential candidate of the UNP has presented his case with a relaxed kind of dignity and not with emotion or resentment.

Mrs. Bandaranayake's eight-party Alliance bristles with many knotty points of difference among the parties on cardinal issues. The Muslim Congress (M.C.) and the Liberal Party (L.P.) have already fielded candidates for the Provincial Council Elections. The Democratic Workers' Congress (D.W.C.) supports the Accord while the Tamil Congress (TC) is not against the Accord but only feels that the concessions granted to the Tamils is as yet inadequate to meet Tamil aspirations. The Muslim Congress has also, it is learnt, demanded a Muslim majority province in the country and eight percent of the seats in Parliament to be ensured for the Muslims.

In the North, according to news reports, the Eelam People Revolutionary Liberation Front (EPRLF) and the Eelam National Democratic Liberation Front (ENDLF) have handed over nominations for the Provincial Council Elections

The EPRLF is reported as contesting seats in Jaffna, Ampara, Batticaloa, Trincomalee and Mannar while the ENDLF has it is learnt decided to contest in Vavuniya, Mullaitivu and Kili-nochi.

Beneath the stony public silence that prevails in the peninsula, there are hardly any hopeful signs of PEACE. The morale of the civilian population has never been lower. Like dominoes falling, youth of varying ages are falling victims almost daily to unidentified assaults. The bitter and senseless war shows no signs of losing momentum for lack of a viable political solution.

Incredibly ironic is the attempt to make the "vote" for the Provincial Council Election the only chance to defuse the situation in Jaffna by undercutting Jaffna's academic dynamism (for which it was renowned), by arresting suspected Tamil school boy "terrorists", keeping them under detention for indefinite periods.

It is time we realise at least at this stage that labels can be dehumanising. A contra is a freedom fighter for the Reagan administration but in Nicaragua a contra may be a 'terrorist'. Calling a race "minorities" may help to identify the problem but puts it on an impersonal distance. Society's labels change the way we think.

It is not early to assess the psychological damage to PEACE caused by news items that inflate, out of proportion military highlights of the 'war' which had caused considerable loss to life and limb in the North. It is common knowledge that the victims in Jaffna of military attacks are largely civilians.

Appreciation

Milroy Aserappah Paul
The Surgeon

The son of an eminent Sri Lankan surgeon—S. C. Paul, commemorated by the S. C. Paul Oration, initiated by the Sri Lankan College of Surgeons, in recognition of his admission by examination to the Fellowship of the prestigious and exclusive, Royal College of Surgeons of England. He was, I believe the first Sri Lankan to obtain this fellowship and much to his credit at a time, when the dark skinned were considered sub-standard by the erstwhile white Sahibs. His pioneering work also helped to steer the people of this country away from the hoodie and witchcraft which engulfed the nation at that time.

Milroy Paul was a product of English medical training, where he obtained the M.B.B.S. (Lond.) and the Post graduate degrees of M.S. (Lond.), F.R.C.S. (Eng.) and the M.R.C.P. (Lon.) Only one other surgeon in this country—to date—had the proud distinction of holding the M.R.C.P. (Lond.) and the F.R.C.S. (Eng.) that was Vrasapillai Gabriel.

Milroy Paul was a surgeon of international repute and his pioneering work on head injuries, and congenital malformations of the bladder were then considered by the international community as standard works. So much so, that when we went to the United Kingdom to be trained as surgeons, we were thought of as coming from the land of Milroy Paul the surgeon.

However if one should meet him, it would be hard to believe that this self effacing and painfully shy and humble man could have been the celebrated Hunterian Professor, the close friend of Peers of the realm in Great Britain. He was shy and humble to a fault, but when he mounted the rostrum for his lectures as professor of surgery, we his students realised that here stood a man of sterling worth. His English was fluent and faultless, his eloquence was brilliant and his teaching penetrating.

His frail and feeble frame housed a personality of outstanding moral courage. It may be possible to criticise his manual dexterity, his surgical

Christian Tamil Drama and Music Society—Colombo

The Christian Tamil Drama and Music Society which was inaugurated almost ten years ago, consists of 20 Tamil congregations in Colombo belonging to four denominations—namely—Anglican, Methodist, C. S. I. Dutch Reformed Church The Easter Bajanai, which was an annual feature of the C. S. I. Colombo Church ten years before has become the regular programme by this Society, and in addition contests in drama, speech, songs in group, solo have become very popular feature of the Society.

The contests organized by this Society a month ago were held and most of the Churches took active part. St. Peter's Church at Pamankade secured the points in the over all performance, while the C. S. I. Colombo Church obtained the shields for Drama and group singing. The play—entitled "நதியப்படாத கற்கள்" was enacted in the context of a 'refugee Camp' run by Churches in Ecumenism, 18 minute play became alive in the way the Pastor responsible dealing with various issues and problems raised by the inmates in the refugee camp, and the message was well communicated that Jesus Christ is the empowering force in the efforts taken by concerned Churches for the welfare of all refugees irrespective of caste, class and religious barrier.

Mr. D. J. Nalliah, the President, Mr. C. T. Devarajah, the General Secretary, Mr. Ernest Ponniah, the Programme Secretary need to be congratulated for the unstinted efforts and the spirit in which they worked for unity and upliftment of Christian Culture through the forms of Drama, and Music.

technique and His judgement and decisions. But then:

"Errors like straw on the surface flow, who seeks pearls must dive below."

John Dryden
(Poet laureate)

"The path to glory leads but to the grave." So said the poet—Thomas Gray. True no doubt. But names like Milroy Paul and his father before him will, like Lord Tennyson's Brook—go on forever.

Professor S. J. Seevaratnam.
M. B. B. S. (Cey.), F. R. C. S. (Eng.),
F. R. C. S. (Edin).

Following the Special Convention of the UNP in Colombo to announce its Manifesto was the Army Day on 10-10-88 when according to a news report, some 12,000 security forces and police personnel were awarded the *Vadamaradachi Operation Medal* for action in the war against "Tamil terrorists" in the North from the 26th of May to the 11th of June—Ninetysix Tamil terrorists were reported killed, 130 wounded and some 2340 "suspected terrorists" rounded up. Among the recipients of medals were the Minister of National Security Lalith Athulathmudali, Secretary to the Ministry, Sepala Attygalla and the former Joint Operations Commander S. C. Ranatunge.

The rays of PEACE cannot peak through a stormy sky.

Registered as a Newspaper at the G. P. O., Sri Lanka under No. Q/J/64/News/87.
Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sargamuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 28th October 1988 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Naval Road, Jaffna